

EVA JINEK

'Ik ken geen beter huwelijk dan dat van mijn ouders'

Je best doen om iets te bereiken, kreeg Eva Jinek (38) mee van haar ouders. Het loont: 2017 wordt een topjaar! Zes maanden lang is ze iedere werkdag te zien met haar talkshow 'Jinek'. "Na veertien jaar keihard werken, ben ik op de plek beland waar ik graag wilde zijn."

WAT DEDEN JOUW OUDERS TOEN ZE NET ZO OUD WAREN ALS JIJ NU BENT?

Mijn ouders waren rond hun 40ste net zo ambitieus als ik nu. Mijn vader had een drukke baan als econoom en bankier; hij vloog de wereld over voor de Wereldbank. Mijn moeder had haar eigen cateringbedrijf aan huis. Hard werken en ergens moeite voor doen, vinden ze nog steeds belangrijk. Dat heeft zeker met hun achtergrond te maken: in 1968 zijn ze gevlucht uit het voormalige Tsjecho-Slowakije en bouwden een leven op in Nederland. Een paar jaar later emigreerden ze naar Amerika. Mijn jongere broer Jan en ik zijn in Tulsa, Oklahoma geboren. Na mijn tweede verjaardag verhuisden we naar een hele mooie, groene buitenwijk van Washington DC. We hadden een mooi huis, een grote tuin en veel dieren. Mijn liefde voor dieren en natuur is daar zeker ontstaan. We woonden dicht bij het platteland en waren altijd buiten. Nu heb ik twee katten; nou eigenlijk zijn ze van Freek (Vonk, red.) en mij, maar ik heb ze meegenomen toen we uit elkaar gingen. Hij kan niet voor ze zorgen, zit te vaak in het buitenland. Daarom stuur ik hem veel foto's van Cocobelle en Zeepje. Als ik na de talkshow midden in de nacht thuiskom, wachten ze al op me. Zo lief. Als kind 'redde' ik soms een dier; vond ik bijvoorbeeld een schildpadje en nam het mee naar huis. Mijn ouders deden daar nooit moeilijk over."

DIE REIS WAS ZÓ PIJNLIJK

"Door het werk van mijn moeder zag ik ook de andere kant van Amerika. In *downtown* Washington ging ze wekelijks naar de groothandel; Jan en ik gingen altijd mee. In de jaren 80 was het verschil tussen arm en rijk, blank en zwart direct zichtbaar. In een keer reed je een slechte buurt in

met dichtgetimmerde huizen, drugsverslaafden op straat en enorme vervuiling. Die armoede maakte toen al indruk op mij. Materieel en immaterieel zijn wij verwend, maar mijn ouders maakten ons duidelijk dat niet ieder kind zo veel aandacht en speelgoed kreeg. Luiheid werd ook niet beloond. Als ik een slecht cijfer op school had, was ik bezorgd. Een zes was niet genoeg. Dat ambitieuze zal deels een karaktertrek zijn, maar ook door de opvoeding komen. (Lachend) En zie hier het resultaat: na veertien jaar keihard werken, ben ik op de plek beland waar ik graag wilde zijn."

'MIJN BROER JAN IS MIJN BESTE VRIEND'

HARDE MAATSCHAPPIJ
"Uiteindelijk vond mijn moeder de verschillen tussen arm en rijk onacceptabel. Dé reden dat we teruggingen naar Nederland. Stel er zou mijn ouders iets overkomen en Jan en ik zouden er alleen voor komen te staan, dan kun je in Amerika zomaar op straat belanden. Een goed zorgstelsel was en is er nog steeds niet. Mijn moeder wilde niet meer in zo'n harde maatschappij leven. In het jaar dat we naar Den Haag verhuisden, viel ook de Muur. Eindelijk konden mijn ouders weer naar Praag. Die allereerste keer, met ons op de achterbank, was zo pijnlijk voor ze. Tsjechië was niet meer het land uit hun herinneringen. Die hele rit huilden ze. Verschrikkelijk. Hoe het is om te vluchten, kun je alleen voelen als je het zelf hebt meegemaakt. Voor Jan en mij is dat een mysterie gebleven. Het heeft wel een stempel op ons leven gedrukt. We hebben geleerd dat we ons overal kunnen redden, en in ieder land een leven kunnen opbouwen. Dat is rijkdom."

IK KEN GEEN BETER HUWELIJK

"Mijn ouders vinden het leven dat ik nu leid bij mij passen, denk ik. Ze zijn mijn allergrootste fans en kijken echt álles. Ze kunnen ook kritisch zijn; vergelijk het met bondscoaches. We bellen altijd even na de uitzending. Mijn moeder kijkt emotioneel naar de uitzending en kan lyrisch zijn over een gast ▶

of die persoon helemaal afkraken. Als ze kwaad is, berg je dan maar. Mijn vader is analytisch en empathisch; hij kijkt vooral hoe ik het doe.”

TWEE-EENHEID

“Ze zijn al 46 jaar samen. Ik ken geen beter huwelijk dan dat van mijn ouders. Onbewust heb ik hun voorbeeld in mijn eigen relaties nagestreefd.

Wellicht onmogelijk, want de levens van mijn ouders zijn zó met elkaar vergroeid. Mijn moeder was 18 toen ze vluchtte, mijn vader 23. Die omstandigheden breken of maken je als stel. Op mijn 38ste kan ik dat nooit meer inhalen. Mijn ouders zijn een ondeelbare twee-eenheid. Mijn vader bewondert eindeloos dingen in mijn moeder en andersom. Zo leuk om te zien, maar ook heel confronterend. Hoe kan ik dat bereiken? Ik heb meerdere relaties gehad, maar ik heb er wel altijd naar gestreefd dat die relatie net zo liefdevol was als die van mijn ouders. Na de breuk met Freek heb ik een huis voor mezelf gekocht, en ben een tijdje alleen geweest. Heerlijk! En dan zul je net zien dat de liefde toch om de hoek komt kijken. Mijn huidige vriend produceerde mijn reisprogramma ‘De Verenigde Staten van Eva’. En weer denk ik: het is voor altijd. Dit is altijd mijn uitgangspunt, anders begin ik er niet aan. ‘Zorg voor avontuur in je relatie’, zegt mijn vader vaak. Volgens hem moet er altijd een volgend gezamenlijk project zijn, want daarmee houdt je een relatie goed. Dat knoop ik goed in mijn oren.

En nu niet beginnen over het krijgen van kinderen hè! Zo’n vraag vind ik echt niet kunnen. Dat wordt toch ook niet aan mannen van mijn leeftijd gevraagd? Nah, een ding wil ik wel prijsgeven: mocht ik ooit een kind krijgen, dan voed ik het op naar het voorbeeld van mijn ouders. Mijn jeugd wens ik mijn eigen kind toe.”

MIJN BESTE VRIEND

“Mijn broer Jan is mijn beste vriend. Als pubers hadden we veel ruzie, maar vanaf het moment dat we allebei in Leiden studeerden, draaide het om. Mijn ouders stimuleerden dat we één keer in de

‘HOE HET IS OM TE VLUCHTEN, KUN JE ALLEEN VOELEN ALS JE HET ZELF HEBT MEEGEMAAKT’

maand samen gingen eten. Zij betaalden. Mijn vader en moeder konden hun broer en zussen niet zien, omdat ze gevlucht waren. Toen we klein waren, peperden ze ons altijd in dat we alleen elkaar hadden als we elkaar de hersens insloegen. We zijn maten. Ik kan met alles bij Jan terecht, geen wijvendingen, maar hij is de eerste die ik bel als ik ergens mee zit. Hij is ook de grappigste persoon die ik ken; soms huilen we van het lachen. We zijn vaak samen op reis geweest, naar China bijvoorbeeld. Zo lachen, tien dagen hadden we een jetlag en bleven hele nachten op. Gekke dingen doen. Nu hij sinds anderhalf jaar een zoontje heeft, Matteo, zijn we al een tijdje niet meer samen weg geweest. Binnenkort gaan we dat weer doen; alleen nog even bedenken waarheen. Eerst maar eens samen eten.”

KOMT TIJD KOMT RAAD

“Straks zorgen wij voor onze ouders. Als oudste neem ik ze in huis; met die gedachte ben ik opgevoed. In Tsjechië stop je ouders niet in een verzorgingshuis. Mijn ouders hebben jarenlang voor ons gezorgd, dan doe je dat gewoon als kind. Over hoe ik dat kan realiseren, denk ik nu al na. Ik hoop een geschikt pand in Amsterdam te vinden. Soms raak ik gestresst van de vraag of me dat gaat lukken. Relax, denk ik dan, komt tijd komt raad. Ik kom daar uit!” ■

Ouders

vader: Pavel Jinek (71) • beroep: was econoom en bankier • moeder: Radana Jinek (66) • beroep: had eigen cateringbedrijf • kinderen: Eva (38) en Jan (37)

Dochter

naam: Eva (38) • relatie met: Dexter (31); ‘Zijn achternaam hou ik voor mezelf’ • werkzaam als: presentator/journalist • onlangs op tv met: ‘De Verenigde Staten van Eva’ • Nu iedere doordeweekse dag te zien met: de talkshow ‘Jinek op de late avond’. Ze wisselt om de drie maanden met haar collega Jeroen Pauw